Год. IV. София. сряда 27 августъ 1930 г. Брой 1159

Македония

Редакция и администрация
„11 Августъ" № 19
Телефонъ № 2891

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Гл. редакторъ: Д. ТАЛЕВЪ

„МАКЕДОНИЯ"
вѣстникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день освенъ праздници дни.

АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300 лева ½ година 150 лв.; 2 месеца 80 лева
Странство: година 800 лв.; ½ год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка за год. 6 долари; ½ год. 3 долари.

ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 3 лв.
Малки обявления на дума 1 лв.
Въ хрониката на редъ . . 10 лв.
Годежни и вѣнчални . 50 лв.

ВАСИЛЪ Д. ИХЧИЕВЪ

(По случай петь години отъ смъртьта му)

На 27 августъ се навършватъ петь години отъ геройската смъртъ на младия македонски революционеръ *Василъ Диамандиевъ Ихчиевъ*. Роденъ въ София на 8 септемврий 1895 година, синъ на заслужилия историкъ и преводачъ на турски и арабски ржкописи, пазени въ софийската народна библиотека, Диаманди Андреевъ Ихчиевъ (роденъ въ Велесъ на 10.X. 1854 г. и починалъ на 13.III 1913 г. въ Кюстендилъ) — Васката е получилъ основното си и шестокласно образование въ родния си градъ, а сетне, презъ време на балканската война, е продължилъ да учи въ Кюстендилъ и Струмица и завършилъ гимназия презъ 1915 година.

Още като младъ юноша, Василъ Ихчиевъ се увлѣче въ македонското освободително движение. Като осмокласникъ въ Струмица, той се запознава съ нѣкои по-предни работници въ революционното дѣло и се посвещава да му служи съ младежка жарь, идеализъмъ и енергия. Презъ 1915 година въ София той се записа студентъ въ юридическия факултетъ, но съ намѣсата на България въ войната, побърза да постжпи въ войската, като завърши курса на школата за запасни офицери, следъ което получи назначение като офицерски кандидатъ въ 64 пехотенъ македонски полкъ (XII дивизия).

Следъ войната той постжпи на служба въ Дирекцията за стопански грижи и обществена предвидливость, гдето остана до 1921 година, когато освободителното движение наново го повика въ своитѣ редове. Съ свои предишни другари македонци той участвува въ възобновяването на ВМРО и заедно съ Тодоръ Александровъ презъ зимата на 1922 година работи въ Македония за възстановяване на революционната мрежа и дейность.

Като революционеръ Василъ Ихчиевъ скоро изпжкна между другаритѣ си и стана секретарь на солунския революционенъ окржгъ, вземайки близко участие и въ конгреса на ВМРО. Въ продължение на три години революционна дейность, той не рѣдко се е натъкналъ на опасности и живота му не веднъжъ е висѣлъ на косъмъ. Но съ своята опитность и безстрашие, преодоляваль е всички опасности и прѣчки въ своя труденъ пжть, запазвайки винаги своята бодрость и веселость. Засадитѣ и потеритѣ на сърби и гърци не успѣха да турятъ граница на неговата работа въ Македония, нито на борческия му духъ.

Васката притежаваше една хубава душа и чиста съвѣсть. За него борбата на Македония бѣше върховенъ дългъ, обземащъ цѣлото сжществуване и затова у него никога не настжпи колебание или безвѣрие. Къмъ другаритѣ си той бѣше неизмѣнно добъръ и привързанъ, а къмъ враговетѣ, съ които той неотстжпно се борѣше, душата му не знаеше умраза и низко чувство. Всѣко дѣло въ името на македонската свобода бѣше за него безусловно задължение и той го приемаше — колкото опасно и да бивше то, съ една чудна дисциплинираность, съ доброволното самопожертвуване.

Откровенъ, поетъ по душа, енергиченъ и умѣнъ, той събираше симпатиитѣ на другаритѣ, внимателенъ и нѣженъ къмъ тѣхъ, ентусиазиранъ и воленъ — истински примѣръ на идеаленъ младежъ, който е душата и очарованието на революционната борба.

Преди петь години, на 27 августъ 1925 год., когато четата, чийто секретарь бѣ Василъ Ихчиевъ, е водила нощно сражение въ Радовищко, въ мѣстностьта „Лжкавица", единъ сръбски куршумъ е ранилъ смъртно младиятъ революционеръ. И тогава не отпаналъ духомъ, той е окуражавалъ четницитѣ, докато другъ залпъ куршуми отъ сърбитѣ го умъртвилъ.

Борбата, въ която В. Ихчиевъ падна, продължава и дѣлото на свободата следва пжтищата, по които мина той. Въ тѣхъ е живиятъ споменъ за неговия пламененъ духъ и за неговата любовь къмъ Родината.

X.

На 2 стр.

Сърбитѣ противъ хърватитѣ